kommunikáció

Információk közlése, cseréje valamilyen jelrendszer, ill. eszköz (gesztus [1]ok, nyelv, elõadó-mûvészet [2], média [3] stb.) útján.
A kommunikáció fajtái a csatornái szerint -többek között- lehet:
-Közvetlen (pl. élõmûsor közönség elõtt), amely kétirányú folyamat; hatása a visszajelzésekbõl azonnal lemérhetõ.
-Közvetett kommunikáció, ahol az információáramlás egyirányú; ilyen a hagyományos tömegkommunikáció összes ága (hanglemez [4], film [5], könyv, rádió, tévé stb.).
Ebben az esetben a mûvész produktuma (technikai) eszközök láncolatával jut el a hallgatók, nézõk, olvasók sokaságához. Véleményük, reakciójuk is csak közvetett, kevésbé megbízható módon mérhetõ (közvélemény-kutatás, tetszési index).
-Verbális (szóbeli, beszédben történõ).
-Vizuális (látással, látvánnyal kapcsolatos).
-Vokális [6] (hanggal kapcsolatos, hangzó).
Az elõadó- és szórakoztató mûvész esetében különösen fontos, hogy egyidejûleg több kommunikációs csatornán találjon utat a befogadóhoz, és ezekkel egységesen hasson a közönségre. Ha pl. jól, de unott arckifejezéssel ad elõ egy zeneszámot, akkor a vokális [7] és vizuális hatás nem összeillõ (inkongruens). ►elõadó-mûvészet [2], kontaktus [8]

Forrás webcím: https://www.zenci.hu/szocikk/kommunikacio

Hivatkozások:
[1] https://www.zenci.hu/szocikk/gesztus
[2] https://www.zenci.hu/szocikk/eloado-muveszet
[3] https://www.zenci.hu/szocikk/media
[4] https://www.zenci.hu/szocikk/hanglemez
[5] https://www.zenci.hu/szocikk/film
[6] https://www.zenci.hu/szocikk/Vokalis
[7] https://www.zenci.hu/szocikk/vokalis
[8] https://www.zenci.hu/szocikk/kontaktus